

Poročilo

Zaradi predmeta zgodovine sem šel na ogled dveh muzejev. Ogledal sem si razstave Narodnega muzeja Slovenije in Muzeja novejše zgodovine Slovenije. V prvem je bila predstavljena zgodovina, ki se je dogajala na naših tleh, od začetka prvih pojavov človeka do novega veka, v drugem pa vse, kar se je dogajalo od tistega obdobja dlje do današnjega dne, zato bi lahko rekel, da je v obeh muzejih skupaj zajeta celotna naša zgodovina.

Narodni muzej Slovenije

Najprej sem si ogledal razstavo **rimski lapidarij**, kar pomeni zbirko urejenih kamnitih spomenikov. Te spomeniki so povečini kamnite table, na katerih piše veliko različnih stvari. Največ je bilo posvetil kakšnemu možu za kakšen dosežek, ali pa kakšni družini zaradi ljubezni. Veliko spomenikov je bilo tudi postavljeno ob smrti kakšnih pomembnih mož, očitno z namenom, da bi se jih spominjali. Imena so bila velikokrat okrajšana, saj so zelo dolga. Na kipih je bila velikokrat opisana tudi kakšna stvar v zvezi z božanstvi ali mitologijo. Veliko spomenikov je imelo zraven tudi kip ali relief tega človeka, kateremu je bilo to posvečeno. Spomeniki so povečino dobro ohranjeni, v primeru, da niso, je zraven vedno napisano tudi obrazložilo.

Potem sem si ogledal zbirko **zakladi narodnega muzeja Slovenije**, v kateri je bilo predstavljeno veliko običajnih predmetov, ki so jih uporabljali pri vsakodnevnih opravilih, tako pa lahko tudi izvemo kako so živeli. Tukaj bi izpostavil paleolitsko piščal, ki velja za najstarejše glasbilo na svetu, in pa tudi vaško situlo, ki s svojimi podobami kaže kakšno je bilo v tistem času življenje. Predstavljena so še orožja, bojna oprema, orodja, drobni predmeti, ki so služili za ročno delo, denar... Čez celoten prostor je bilo na stenah napisano kaj se je v posameznem obdobju, ki so ga eksponenti predstavljali dogajalo, zato da je lahko gledalec lažje umestil predmete v določen čas dogajanja.

Muzej novejše zgodovine Slovenije

V tem muzeju sem si ogledal razstavo **Slovenci v XX. Stoletju**, ki vsebuje vso Slovensko zgodovino od prve svetovne vojne do osamosvojitve. Najprej je bila predstavljena Soška fronta in z njo nemogoči pogoji, ki so jih doživljali vojaki. Videl sem različna orožja, opremo in prostore, v katerih so bili vojaki nastanjeni med ofenzivo. Tukaj je tudi veliko slikovnega

gradiva, ki je kazalo vojake med pripravo na boje; kopali so jarke, nosili težka orožja in topove...

V zgornjem nadstropju so bili razstavljeni razni prospekti in reklame, ki kaže na to kako je živelo civilno prebivalstvo pred in med vojno.

Razstavo sem nadaljeval v sobi, kjer je bila predstavljena druga svetovna vojna v obliki projekcije, kjer je bilo na stropu veliko črno-belih slik, ki jih je spremljal zvok raznih pesmi; od partizanskih, do nemških in italianskih in s prizvokom streljanja, da je obiskovalec dobil malo boljši odtis kako je vojna potekala. V tej sobi so bile razstavljene tudi uniforme in vse kar spada zraven od nemških nacističnih do italianskih fašističnih uniform in partizanskih.

Za razstavo o vojni sem nadaljeval ogled po predelu muzeja, kjer je bilo v razstavnih eksponentih počasi že vidno nastajanje Slovenske dežele; to je bilo prikazano z predmeti oz. izdelki Slovenskih firm kot so npr. smuči Elan.

Ogled sem nato končal v prostoru posvečenemu Slovenski osamosvojitvi. Tam so bili razni propagandi plakati in časopisi z novicami, ki so govorili o poteku dogodkov za osamosvojitvev. Razstavljeni so bili tudi stari bankovci, ki so se hitro spreminjali zaradi visoke inflacije, prav tako pa novi bankovci in znamke, ki jih je Slovenija uvedla ob samostojnosti države. Razstavljeno je bilo tudi orožje, ki se je uporabljalo med vojno.

Muzeja sta mi bila precej zanimiva, saj sta pokazal da smo imeli Slovenci, čeprav smo bili majhni vedno pomembno vlogo v svetu oz. so se pomembni dogodki čez celotno zgodovino dogajali na naših tleh. Rimski lapidarij me ni posebno navdušil, saj brez obrazložitve zraven dejansko nebi vedel, kaj gledam. Zakladi narodnega muzeja Slovenije me je navdušil z veliko zbirko, ki bi morala biti še večja, če nebi bilo velikega dela slovenske kulturne dediščine v tujih muzejih, ki sicer pripadajo našim. Najbolj me je navdušil prikaz 1. in 2. svetovne vonje na Slovenskem, saj je s svojim bogatim slikovnim gradivom pripomogla k veliko boljši predstavi, kot bi jo dali sami predmeti. Razstave niso zelo obsežne, a zato vseeno niso bile nič manj jedrnate, da sem vseeno lahko veliko odnesel od njih.